

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg forstod på den socialdemokratiske ordfører, at Socialdemokratiet rent principielt mener, at den varige hjemmehjælp skal være gratis for alle, også for millionærerne.

Jeg kunne forstå, hvis det var i de tilfælde, hvor man aflastede et hospital eller et plejehjem – det er vi nemlig helt enige i – men at udstrække det til at gælde alle er et socialdemokratisk synspunkt. Det tager jeg til efterretning, men vi mener det ikke – af sociale grunde.

Anna-Marie Hansen (S):

Jeg må lige fastslå, at der sker ikke visitation af ældre, der bare skal ud at gå en tur, selv om behovet for det også er stort. Det, det handler om, når der tales om varig hjemmehjælp og visitation til varig hjemmehjælp, er hjælp til meget pleje- og omsorgskrævende og mange gange også handicappede ældre, der har brug for den hjælp, og strategien med et tværfagligt samarbejde er netop at få lavet et mere fleksibelt system.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg havde svært ved at forstå, hvad CD's ordfører, fru Mimi Jakobsen, sagde, for hun har da tidligere ment, at kommunerne sagtens kunne klare disse problemer, og ældrepakken var jo en tilskyndelse til at gå nye veje.

Grunden til, at kommunerne ikke bygger flere plejehjem, er ikke, at de ikke kan klare det med personalegrupperne. Jeg tror, at i overvejende grad er det, fordi alt for mange kommuner har efterlevet forskellige borgerlige regeringers tilskyndelse til ikke at bygge plejehjem, men bruge andre løsninger, og det kan da også være fornuftigt. Det er imidlertid ikke grunden til, at man ikke bygger plejehjem.

Fremskridtspartiet taler fortsat om, at man skal bistå de ældre på bedste vis, og alligevel støtter det en fortsættelse af betalingsordningen.

Hr. Kofod-Svendsen taler om at støtte millionærerne, men det er der jo ikke talt om. Et bredt flertal her i Folketinget – og også hr. Kofod-Svendsen – vedtog ældrepakken, hvori også varig hjemmehjælp indgik. Det, der undrer os, er, hvad der nu har fået det hele til at vende.

Dette her drejer sig ikke om millionærer, men om ganske almindelige ældre medborgere, der er slidt ned og derfor skal have bistand i hjemmet, fordi de bliver hjemme i stedet for at vælge dyrere ordninger. Det drejer sig ikke om millionærerne, og vi tvivler på, at det er dem, der kommer til at stå i kø for at melde sig til ordningen; så havde de gjort det for længst.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Den sidste korte bemærkning i denne omgang, og så går vi tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

Jeg synes, vi er nødt til at holde os til det, vi behandler i dag, nemlig en udskydelse af loven i et halvt år. Det er det, det hele drejer sig om, og ikke faggrænser eller noget som helst andet, og det kan ikke være rigtigt, at vi skal have den helt store hjemmehjælpsdebat nu. Det, vi skal tage stilling til, er lovens ikrafttrædelse 1. juli 1989 i stedet for 1. januar 1989.

Grete Schødt (S):

Her må jeg erklære mig helt enig med fru Merete Aarup: Dette handler om udskydelse af et ikrafttrædelsestidspunkt, om et dårligt besparelsesforslag, om en hovsaløsning og om en dårlig planlægning.

Begrebet varig hjemmehjælp betyder, at ældre, syge og svage medborgere har hjælp behov, og derfor bør det ikke være afgørende, om de, der har denne hjælp behov, har penge eller ej. Det afgørende må være, at mennesket sættes i centrum, og da dette er en plejehjemsforebyggende foranstaltning, vil en udskydelse være uacceptabel.

Kommunerne er indstillet på, at dette skal træde i kraft den 1. januar 1989, altså om 15 dage, og de er lettet over, at de nu bliver fri for at opkræve 4, 7 eller 14 kr. Man har allerede planlagt omlægningen af den administration, man nu lettes for, til andre opgaver.

I min egen kommune, Svendborg Kommune, har vi kun 18 hjemmehjælpsmodtagere, der ikke er visiteret til varig hjemmehjælp. Blandt dem har vi utrolig mange kræftpatienter.

Det kan da ikke være Folketingets mening, at man skal betale for hjemmehjælp, hvis man er så uheldig at blive ramt af en alvorlig sygdom